

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 5 de juny del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI i M.I. Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El dia 5-9-2016, la representació processal de la societat T.L.I.V. SL va presentar un escrit, mitjançant el quin va sol·licitar l'embargament preventiu dels béns i drets de la societat L.C. SL, mesura que resultava rebutjada per Aute de 12-9-2016.

II.- El dia 27-10-2016, la representació processal de la societat T.L.I.V. SL va formular demanda en reclamació de quantitat contra la societat L.C. SL, sol·licitant es dictés sentència, que es condemni a la societat L.C. SL a pagar la suma de 50.357,86.-euros, juntament amb els corresponents interessos legals a comptar del dia en què el deute va esdevenir líquid i exigible, fent imposició a la part demandada de les costes processals ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

III.- El 17-11-2016, la representació processal de la societat L.C. SL, va presentar un escrit, mitjançant el quin va plantejar l'excepció peremptòria de manca de legitimació passiva, i subsidiàriament va contestar al fons la demanda plantejada, i va formular a més demanda reconvencional, tot sol·licitant que en el seu dia es dicti sentència que de forma principal estimi l'excepció de manca de legitimació passiva plantejada i imposi a la part defenent les costes processals ocasionades, incloent aquelles derivades de la intervenció d'advocat i de procurador; de forma subsidiària, declari que procedeix una compensació entre el deute reclamat per l'agent amb la suma per ella reclamada en concepte d'indemnització de danys i perjudicis ocasionats per raó de l'actuació il·legítima de la demandant, es condemni l'agent a satisfer a la seva mandant la suma de 36.438,08.-euros resultant de la compensació de deutes operada, majorada de l'eventual suma que la societat E.T.C. li pugui reclamar en concepte de penalització per retard en l'execució del contracte, en cas que dita societat faci ús de dita facultat per mentre es trobin en tràmit els presents autes; i que s'estableixi les costes a satisfer per cadascuna de les parts, a prorrata de les sumes en què resultin condemnades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

IV.- Els dies 22-12-2016 i 26-01-2017, les parts van replicar i contestar la demanda reconvencional, i duplicar com esdevé acostumat.

V.- Una volta practicades les proves proposades i evacuats els respectius escrit de conclusions, l'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 8-1-2018 amb la següent part decisòria :

“Primer.- Desestimar en tots els seus termes la demanda reconvençional formulada per la societat L.C. SL contra la societat T.L.I.V. SL i absoldre aquesta darrera de les pretensions que s’hi contenen.

Segon.- Estimar de forma íntegra la demanda formulada per la representació processal de la societat T.L.I.V. SL contra la societat L.C. SL i condemnar a aquesta darrera a pagar la suma de 50.357,86.-euros, majorada dels interessos legals comptadors des de la contesta a la demanda a saber el dia 17 de novembre del 2016.

Tercer.- Imposar a la societat L.C. SL les costes ocasionades a la societat T.L.I.V. SL arran de la tramitació tant de la demanda, com de la reconvençió formulades, inclosos els honoraris derivats de la intervenció d’advocat i de procurador, a acreditar en període d’execució de sentència”.

VI.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la part defenent i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions de data 23-3-2018, demana la seva revocació, sol·licitant que per part d'aquest Tribunal es dicti nova Resolució acollint les pretensions que es contenen en l'escrit de contesta a la demanda i demanda reconvençional i imposant a la contrapart el pagament de les despeses ocasionades a la meva principal per la tramitació del present procediment, incloent les derivades de la intervenció d'advocat i de procurador.

VII.- En data 17-4-2018, la representació processal de T.L.I.V. SL presentava escrit de contesta a les conclusions demanant la confirmació de la Sentència de primera instància amb imposició a la contrapart de les costes d'aquesta segona instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- En el present procediment la representació processal de la societat T.L.I.V. SL (TLI, SL) reclama la condemna de la societat L.C. SL a satisfer la quantitat de 50.357,86.- € que resulta de serveis de transport de mercaderia i accessoris impagats més interessos i costes. La representació processal de la mercantil demandada interposava excepció de manca de legitimació activa de la societat demandant i en quant al fons no s'oposa a la reclamació que s'interposa si bé, via reconvenicional afirma que per raó de la retenció abusiva de determinada mercaderia per compte de la demandant, havia patit un perjudici durant 23 dies que quantificava en la suma global de 86.795,94.- €, de tal manera que després d'operar la compensació corresponent entre deutes respectius sol·licitava la condemna de l'actora l'actora a alçada de 36.438,08.- €. Quant a les costes, referia que cada part hauria de satisfer les que li corresponien a prorrata de les sumes en que respectivament resultessin condemnades.

La Sentència d'instància, desestima l'excepció de manca de legitimació passiva i la demanda reconvenicional interposades per la mercantil demandada, i estima íntegrament la demanda principal formulada per la societat demandant condemnant L.C. SL a satisfer la suma de 50.357,86.- € més els interessos legals i la totalitat de els costes ocasionades.

II.- Contra aquesta decisió s'alça la part recurrent interessant la seva revocació amb fonament als greuges que seguidament es relacionen.

En primer lloc insisteix en l'excepció de manca de legitimació activa que havia plantejat en la instància referint que la demanda havia estat interposada per la mercantil T.L.I.V. SL quina però no es trobava inscrita al Registre de societats i per conseqüent no tenia personalitat jurídica.

És cert que tant en la mesura cautelar prèvia que s'articula com en la demanda en judici, la societat demandant s'identifica com a "T.L.I.V. SL" quan en realitat, la seva denominació exacta segons figura en el Registre de societats del M.I. Govern d'Andorra és T.L.I.V. SL. Aquesta incidència però no deixa de ser un simple error en la redacció de la demanda que ha estat rectificat per la part a partir del moment en que l'ha advertit.

Malgrat la importància que les formes i requisits processals tenen per a l'ordenació del procés, aquests no poden constituir-se en obstacles insuperables per a la seva prossecució. En aquest sentit s'ha pogut pronunciar el Tribunal Constitucional en la seva Sentència de 13-7-2012 (recurs d'empara 92-2012) indicant que el rigorisme formalista, ha de cedir quan entra en conflicte amb el dret a un procés degut, consagrat a la Constitució, havent d'atorgar-se al principi "pro actione" la rellevància que es mereixia. Aquest principi requereix que les normes siguin interpretades de conformitat a la Constitució i en el sentit més favorable a la efectivitat del dret a la tutela judicial (article 10).

Si les anteriors precisions són traslladades al concret supòsit que s'examina es convé amb la Sentència d'instància que la irregularitat en el nom de la mercantil demandant no ha ocasionat cap tipus de menyscapte als drets de defensa de la societat demandada, amb el benentès que en cap moment es qüestiona que la mercantil T.L.I.V. SL. sigui la titular del dret de crèdit que ara reclama. En aquest context, la denuncia que la part interessada realitza al respecte de la legitimació de la societat demandant no deixa de tenir un caràcter extraordinàriament rigorista que de ser admesa en aquestes alçades incidiria en el dret fonamental a la tutela judicial efectiva de la societat demandant.

Aquest motiu del recurs haurà per tant de ser rebutjat.

III.- Els restants motius del recurs que es plantegen en l'escrit de

conclusions que la part recurrent ha presentat en aquesta alçada han de ser examinats de manera conjunta. En efecte es d'observar com la societat L.C. SL en cap moment qüestiona la realitat del crèdit que la societat demandant afirma ostentar al seu respecte i que ha estat reconeguda per la Sentència dictada pel Tribunal de Batlles. El recurs que s'articula gira en exclusiva al tomb del rebuig de la demanda reconvençional i de les consideracions que en la Sentència recorreguda s'efectuen al respecte de l'absència de responsabilitat de TLI, SL pel retard en el lliurament de la mercaderia.

En aquest sentit, discrepa de la Sentència dictada pel Tribunal a quo a partir del moment en que sosté que s'hauria validat el manifest abús de dret en que la contrapart havia actuat, retenint mercaderia propietat de la recurrent de manera injustificada que li havia estat confiada per al seu transport, el que havia paralitzat l'activitat de la societat durant 23 dies laborables.

Tampoc aquest motiu del recurs pot prosperar per les raons que seguidament s'exposen.

No es discuteix entre les parts que les societats avui litigants mantien unes relacions comercials fluïdes en que la societat TLI, SL realitzava el transport i importació a Andorra des de l'estranger de mercaderia per compte de L.C. SL. El procedir entre les societats era el següent: TLI, SL recollia la mercaderia a l'estranger tot i assumint la totalitat de les despeses associades fins el moment del lliurament a la defenent en què s'emetia la factura que englobava el cost del transport i totes les despeses associades (impostos, taxes ...). S'admet també que la societat defenent no havia satisfet les factures generades a partir del mes de maig del 2016 de tal manera que el mes de juliol L.C. SL ostentava un deute front l'actora per 50.357,86.- €, quin import malgrat els nombrosos insistiments i compromisos adoptats per la defenent es troben encara pendents de pagament.

La controvèrsia entre les parts sorgeix quan malgrat l'antecedent que acaba de ser exposat, L.C. SL interessà el trasllat de mercaderia que havia arribat des de Xina a l'aeroport de Barcelona als voltants del dia 9 d'agost del

2016. Al respecte d'aquesta mercaderia ressur de les actuacions que TLI, SL comunicava als responsables de L.C. SL que l'agent xinès responsable de la tramesa de la mercaderia des del país d'origen, exigia el pagament de les factures abans de desbloquejar el seu trànsit i que endemés també calia satisfer l'import corresponent als impostos a l'agencia de duanes pel que demanava al client d'accelerar el pagament de la quantitat que li devia (cfr correu de 9-8-2016, foli 114) tot i referint així mateix que TLI, SL no disposava de tresoreria per assumir-lo. En aquest sentit obren en el procediment principal els correus electrònics tramesos per la societat espanyola G.P.L. SL (cfr. folis 456 i 466) dels quals s'extreu que seguint les indicacions de l'agent xinès T.L., es comunicava al Sr. M. de TLI, SL la retenció de totes les partides fins a cobrament de les despeses fins a la data existent. No obstant i en atenció a l'amistat que mantenien consentien en què la mercaderia fos traslladada a la Duana Andorrana (si bé encara retinguda) per tal d'agilitzar l'entrega en el moment de cobrament de les factures pendents.

En aquest context, la solució adoptada en la instància ha de ser compartida per aquest Tribunal doncs en definitiva, el que no pot pretendre la societat L.C. SL és que els imports exigits per alliberar la mercaderia més els impostos havien de ser finançats per la societat demandant, especialment quan per impagaments previs de la mateixa, TLI, SL ostentava un crèdit important a alçada de 50.357,86.- € que, en atenció al seu import, va comprometre sense lloc a cap mena de dubtes la seva tresoreria. En aquesta eventualitat, l'oposició de la societat demandant a l'hora d'assumir els imports exigits per l'agent xinès i la mercantil espanyola G.P.L. SL per tal d'alliberar la mercaderia era legítima i no pot sota cap concepte ser qualificada d'abús de dret com ho fa la part recurrent. Pel contrari, ha de considerar-se que el perjudici que pot haver patit L.C. SL pel retard en l'entrega de la mercaderia encarregada no deixa de ser una conseqüència directa al seu impagament de la qual no es pot fer responsable a la societat demandant, i en aquest sentit sols ha de remarcar-se que poques hores després d'haver pagat l'import d'aquesta operació, la mercaderia va ser-li lliurada.

IV.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la societat L.C. SL contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 8-1-2018 quina part dispositiva confirmem íntegrament.

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant.

Aquesta sentència és ferma i executiva

Així per aquesta nostra resolució, ho pronunciem, manem i signem.-